

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Prooemivm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

DE
CHRISTIANA
LIBERTATE
LIBER DVODECIMVS.

PROOEMIUM.

VERVNT atque exoptant, hac æta-
te, multi religionis libertatem: eam-
que vel impetrare, supplicando; vel
obtinere, fallendo; vel etiam cogen-
do extorquere nituntur. Quibus alij
respondent, nullam religionis, in Re-
publica bene instituta, libertatem esse cōuenire. quin
potius, quod libertatē vocent, nihil id esse aliud, quàm
impiè & perditè, cūm sentiendi & loquendi, tū etiam
agendi viuendique licentiam. Ac rectè id quidem illi,
verissimeque respondent: quoniam ad id quod intel-
ligunt isti eo nomine libertatis, atque ad rem ipsam
quam flagitant, prudenter attendunt. Alioqui & ser-
mo ipse & sensus, quo libertas religionis seu libertas
Catholica dicatur, apud Tertullianum, & Hilarium,
& Opratum, & Leonem Pontificem, aliosque subin-
de reperitur auctores, & reuera existit probanda ali-
qua atque optabilis religionis libertas, quando rectè
accipitur. Quæ, cūm in primis ad libertatem perti-
neat Christianam, ne turberur atque auferatur factio-
rum conatibus, id omni cura providentiæque ca-
uendum est. Sed de ea quid sit, primò videbimus: de-
inde, quid hoc nomine intelligant hodie non pauci,
quibusque id nitatur fundamentis, & an sit petenti-
bus annuendum, passimque in Republica Christiana
conce-

*Apologes. 23.
Ad Constant.
Imper.
Lib. 1 contra
Fav. Epist. 26.
ad Iulianum
Augustinum.*

606 DE CHRISTIANA LIBERTATE
concedendum. Postremò, argumenta complura, quæ
falsæ libertatis patroni studiosissimè coaceruant,
quanta poterimus perspicuitate dissoluemus.

CAPVT I.

Nullam esse sine veritate religionis libertatem.

Psal. 78.

Rom. 2.

*In Psal. 32.
Concione se-
cunda.*

CVM igitur verissimè scriptum sit, quod ex ipso
veritatis fonte manauit, eum qui peccatum fa-
ciat, seruum esse peccati: dubium relinqui non potest,
quin misera quædam seruitus sit, ignorantio veritatis.
Nisi enim & ignorantia peccatum esset, non diceretur
per Prophetam: Effunde iram tuam in gentes quæ te
non nouerunt, & in regna quæ nomen tuum non in-
uocauerunt. Non idem etiam ad eum modum prece-
retur: Delicta iuuentutis meæ & ignorantias meas ne
memineris. Propterea quoque beatus Gentium Apo-
stolus pronunciat, eos qui sine lege peccauerunt, sine
lege perituros: quòd eos excusare non posset legi-
ignoratio, quæ in eis qui intelligere noluerunt, quem-
admodum ait diuus Augustinus, sine dubitatione pec-
catum est. Peccatum ergo, cum sit veritatis ignorantia,
statuendum est, non modò propter concupiscentie
regnum, quempiam seruum esse peccati; verum etiam
propterea quòd ignarus salutiferæ veritatis, noxiis erro-
ribus, voluntarius tamen ac lubens, implicatur; qui
velut cathenis à diabolo captiuus tenetur, ad ipsius
voluntatem. Idcirco enim doctrinæ dæmoniorum à
Paulo vocantur, quòd & ab illis tradantur auctoribus
& per eas infelices hominum animos sibi subiungunt
planeque in suam redigant seruitutem. sublata quippe
per veritatis notitia, tanquam extinctis luminibus, & oculis
erutis, regit hominem diabolus, tenebrarum pro-
pterea princeps appellatus, quòque libuerit, impellitur
sibi que penitus seruire cogit. Quod in ipsa quidem